

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 4T/211/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7613010893
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Lapšanský
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2014:7613010893.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudcom JUDr. Jánom Lapšanským na hlavnom pojednávaní konanom dňa 15. apríla 2014 takto

r o z h o d o l :

obžalovaní

1/ Q. P. - F.. XX.X.XXXX R. J. F. R., Q. T. K.. T.
Č.. XXX/X, E., Z. J. F. R.,

X/ A. P. - F.. XX.X.XXXX R. J. F. R., Q. T. K.. J.. D.. F.-
E. Č.. XXX/XXX, E. I.

X/ C. G. - F.. X.X.XXXX R. J. F. R., Q. T. K.. J.. D.. F.-
E. Č.. XXX/XXX, E.

s ú v i n n í

a/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a

b/ z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona,

p r e t o ž e

dňa 21. júla 2013 o 16:30 hod. v E. na ulici T. Č.. XXX/XX po vzájomnej dohode vošli do dvora rodinného domu č. XXX/XX, kde obžalovaný Q. P. držal psa, obžalovaný A. P. vykopol uzamknuté vchodové dvere a s obžalovaným C. G. vošli do domu, ktorý prehľadali a z peňaženky uloženej v skrini v spálni zobrali 1.585,- eur a poškodením zariadenia spôsobili škodu 15,- eur pre poškodenú B. H., F.. X.X.XXXX,

t e d a

a/ spoločným konaním prisvojili si cudziu vec tým, že sa jej zmocnili a čin spáchali vlámaním a

b/ spoločným konaním neoprávnene vnikli do obydlia iného a spáchali uvedený čin s dvoma osobami.

Z a t o s a
o d s u d z u j ú

obžalovaný Q. P.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 36 písm. j/, l/ a n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona, § 38 ods. 3 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona výkon trestu mu podmienene odkladá.

Podľa § 50 ods. 1 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 15 (pätnásť) mesiacov.

obžalovaný A. P.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 32 (tridsaťdva) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho spávaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

obžalovaný C. G.

Podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 37 písm. h/ Trestného zákona a § 38 ods. 4 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 51 ods. 1 Trestného zákona za podmienok uvedených v § 49 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu výkon trestu podmienene odkladá a zároveň mu ukladá probačný dohľad nad jeho spávaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona určuje skúšobnú dobu v trvaní 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 4 písm. c/ Trestného zákona u obžalovaných C. G. I. A. P. a u obžalovaného Q. P. podľa § 50 ods. 2 Tr. zákona im ukladá povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť poškodenej B. H. náhradu škody, a to obžalovaní A. P. I. C. G. vo forme príkazu nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a obžalovaný Q. P. nahradiť spôsobenú škodu podľa svojich schopností.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku všetci traja obžalovaní sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť poškodenej B. H., F.. X.XX.XXXX R. E., T. E., K.. T. XXX/XX náhradu škody vo výške 1.600,- eur.

o d ô v o d n e n i e :

Obžalovaný Q. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Následne obžalovaný odpovedal na otázky primerane uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku, na ktoré odpovedal áno.

Obžalovaný A. P. na hlavnom pojednávaní vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Obžalovaný C. G. na hlavnom pojednávaní vyhlásil v zmysle § 257 ods. 1 písm. a/ Trestného poriadku, že je nevinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Na základe vyhlásenia obžalovaného Q. P., súd na hlavnom pojednávaní rozhodol, že jeho vyhlásenie prijíma a dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku sa nevykoná.

Poškodená B. H. uplatnila na hlavnom pojednávaní nárok na náhradu škody vo výške 1.600,- eur, a to z titulu odcudzenej hotovosti vo výške 1.585,- eur a za poškodený zámok vo výške 15,- eur.

Obžalovaný Q. P. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že mu navrhli obžalovaní A. P. I. C. G., aby išiel s nimi do domu poškodenej H. kradnúť. Jeho úlohou malo byť zadržovanie psa, lebo ten ho poznal. Cez bráničku vošli všetci traja na dvor, chytil psa a obžalovaní A. P. I. C. G. vypáčili dvere na dome. Obaja obžalovaní vošli dovnútra domu, z ktorého zobrali peniaze v rôznych bankovkách v hodnotách 50, 20 a 10 eur. Pýtal si peniaze, avšak odmietli mu ich dať. Po tomto skutku sa rozišli, pretože obžalovaní A. P. I. C. G. chceli ísť ešte opekať.

Obžalovaný A. P. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa skutku nedopustil a v kritickom čase sa mal nachádzať s obžalovaným C. G. na železničnej stanici v E.. V priebehu dňa sa s obžalovaným Q. P. ani nestretol. Do kontaktu s ním prišiel až za prítomnosti policajtov.

Obžalovaný C. G. na hlavnom pojednávaní uviedol, že sa skutku nedopustil. V uvedený deň bol v spoločnosti obžalovaného A. P., najprv v pohostinstve Koniareň, potom v blízkosti železničnej stanice a okolo 16:15 hod. sa rozišli. Okolo 17:00 hod. sa znovu spolu stretli, išli na benzínku a neskôr prišli k ním policajti, ktorí ich vypočuli ku skutku.

Svedkyňa B. H. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že v deň skutku riadne uzamkla dvere na dome a nechala voľne pobehať psa. Keď sa vrátila domov zistila, že vchodové dvere sú pootvorené a zámok je vyložený. V spálni našla otvorenú skriňu, v ktorej boli veci porozhadzované a z dvoch peňaženiek jej bola odcudzená hotovosť vo výške 1.585,- eur. Následne volala svojej dcére, na to prišiel vnuk, ktorý ohlásil vec na polícií.

Z prečítaného znaleckého posudku Kriminalistického a expertízneho ústavu Policajného zboru, odboru kriminalistiky vyplynulo, že zaistené daktyloskopické stopy z miesta činu sú upotrebitelne. Avšak daktyloskopická stopa označená č. 1 bola zhodná s poškodenou B. H. a daktyloskopická stopa označená č. 2 nebola zhodná so žiadnym obžalovaným.

Zo znaleckého posudku H. L. J., znalkyne v odbore psychológie vyplynulo, že u obžalovaného Q. P. nie je jeho zaostalosť taká výrazná, aby nebol spôsobilý vnímať skutočnosti správne chápať, ale nevie predvídať dopady udalosti. V jednoduchej podobe vie chápať, čo sa deje okolo neho, ale nie je taký bystrý, aby si sám pripravil udalosť vopred, nevie plánovať.

Zo zápisnice o obhliadke miesta činu (č. I. 63 a 64) bolo zrejmé, že boli násilne narušené vchodové dvere domu, a to v oblasti zámku, kde jazýček cylindrickej vložky je vysunutý a zakrývaný.

Fotodokumentácia (č. I. 65 - 69) dokresľuje situáciu na mieste činu

Z hlásenia o použití psa na pachové práce (č. I. 70) bolo zrejmé, že použitie služobného psa na mieste činu bolo z negatívnym výsledkom.

Z odborného vyjadrenia Sigma, s.r.o., Krompachy (č. I. 92) vyplynulo, že hodnota zámku do vchodových dverí bola ustálená na sumu 11,- eur a hodnota vložky do zámku zn. Fab na sumu 4,- eura.

Na základe takto vykonaného dokazovania k vine obžalovaných, súd mal dostatočne preukázané, že sa skutku dopustili všetci traja obžalovaní. Obžalovaný Q. P. vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku. Zároveň obžalovaný Q. P. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní označil ako ďalších spolupáchateľov obžalovaných A. P. I. C. G.. Obaja spoluobžalovaní vyhlásili na hlavnom pojednávaní, že sú nevinní zo spáchania skutku a ku skutku vypovedali, že v kritický čas boli v spolu na železničnej stanici a nemali ani vedomosť o skutku. Taktiež v ich spoločnosti nebol ani obžalovaný Q. P.. Ich obrana bola vyvrátená usvedčujúcou výpoveďou obžalovaného Q. P., ktorý podrobne popísal priebeh spáchania skutku. Zo záverov znaleckého posudku vyplynulo, že obžalovaný Q. P. nie je taký bystrý, aby si sám pripravil udalosť vopred a ju naplánoval. Teda súd mal za to, že obžalovaný Q. P. by si nevymyslel príbeh, ktorým by niekoho usvedčil z neexistujúceho priebehu skutku. A konečne poškodená B. H. vypovedala, že došlo k prekonaniu uzamknutia na jej vchodových dverách a ku krádeži finančnej hotovosti z jej domu.

Konanie obžalovaných súd kvalifikoval ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože všetci traja obžalovaní ako trestne zodpovedné osoby v priamom úmysle spoločným konaním prekonalí uzamknutie po rozdelení úloh a prisvojili si finančnú hotovosť, čím porušili chránený záujem, ktorým je nerušené vlastníctvo vecí. Zároveň všetci traja obžalovaní sa dopustili v súbehu aj prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona, pretože porušili chránený záujem, ktorým je domová sloboda, a to neoprávneným vniknutím do obydlia iného a čin spáchali viac ako s dvoma osobami.

Obžalovaný Q. P. nebol doposiaľ súdne trestaný. Obec E. hodnotila obžalovaného všeobecne.

Obžalovaný A. P. bol doposiaľ raz súdne trestaný. Trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 16.7.2013 sp. zn. 3T 136/2013 bol obvinený A. P. uznaný za vinného z prečinu z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorého výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 15 mesiacov. Trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.10.2013. Obec E. hodnotila obžalovaného všeobecne.

Obžalovaný C. G. bol doposiaľ raz súdne trestaný. Rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 15.2.2013 sp. zn. 3T 17/2013 bol obžalovaný C. G. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona v spolupáchateľstve podľa § 20 Trestného zákona a bol mu za to uložený trest povinnej práce vo výmere 50 hodín. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 22.3.2013. Odsúdený C. G. vykonal trest povinnej práce dňa 10.6.2013 a hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Obec E. hodnotila obžalovaného všeobecne.

Pri ukladaní druhu a výmery trestu u všetkých obžalovaných súd prihliadal na ich osoby, osobné pomery, spôsob spáchania skutku, jeho následok a na pomer poľahčujúcich a priťažujúcich okolností.

Poľahčujúcimi okolnosťami u obžalovaného Q. P. bolo to, že viedol riadny život pred spáchaním trestného činu podľa § 36 písm. j/ Trestného zákona, priznal sa k spáchaniu trestného činu a čin úprimne oľutoval podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom podľa § 36 písm. n/ Trestného zákona.

Priťažujúcou okolnosťou u obžalovaného Q. P. bolo to, že spáchal viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona.

Poľahčujúcou okolnosťou u obžalovaných A. P. I. C. G. súd nezistil.

Priťažujúcou okolnosťou u obžalovaných A. P. I. C. G. bolo to, že spáchali viac trestných činov podľa § 37 písm. h/ Trestného zákona.

Súd uložil obžalovanému Q. P. úhrnný trest odňatia slobody, pretože mu ukladal trest za dva zbiehajúce trestné činy spáchané jedným konaním podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Trest mu uložil podľa ustanovenia § 194 ods. 2 Trestného zákona v rozpätí od 1 do 5 rokov. Vzhľadom na to, že podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona prevažoval u obžalovaného pomer poľahčujúcich okolností nad priťažujúcimi okolnosťami, súd znížil hornú hranicu takto stanovenej sadzby o jednu tretinu, t. j. dolná hranica ostala nezmenená (1 rok) a horná hranica trestnej sadzby sa znížila na 44 mesiacov. Teda obžalovanému bol uložený trest odňatia slobody na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 1 roka.

Vychádzajúc z predpokladu, že účel trestu u obžalovaného Q. P. možno naplniť aj bez výkonu trestu, výkon trestu odňatia slobody mu podmienenečne odložil na primeranú skúšobnú dobu.

Zároveň súd v rámci výkonu podmienenečného trestu odňatia slobody u obžalovaného Q. P., uložil mu povinnosť nahradiť spôsobenú škodu podľa svojich schopností v skúšobnej dobe.

Ďalej súd uložil obžalovaným A. P. I. C. G. úhrnný trest odňatia slobody, pretože im ukladal tresty za dva zbiehajúce trestné činy spáchané jedným konaním podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona. Tresty im uložil

podľa ustanovenia § 194 ods. 2 Trestného zákona v rozpätí od 1 do 5 rokov. Vzhľadom na to, že podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona prevažoval u oboch obžalovaných pomer príťažujúcich okolností nad poľahčujúcimi okolnosťami, súd zvýšil dolnú hranicu takto stanovenej sadzby o jednu tretinu, t. j. dolná hranica sa zvýšila na 28 mesiacov a horná hranica trestnej sadzby sa nezmenila (5 rokov). Teda najmä na ich osoby, bol obžalovanému A. P. uložený trest odňatia slobody pri dolnej hranici takto stanovenej trestnej sadzby vo výmere 32 mesiacov a obžalovanému C. G. vo výmere 30 mesiacov.

Vychádzajúc z predpokladu, že účel trestu u oboch obžalovaných možno naplniť aj bez výkonu trestu, výkon trestu odňatia slobody im podmienične odložil na dlhšiu skúšobnú dobu.

Avšak vzhľadom na to, že uložené tresty u oboch obžalovaných presahovali dva roky, súd im uložil zároveň probačný dohľad nad ich správaním v skúšobnej dobe a uložil im v rámci výkonu podmieničného trestu odňatia slobody povinnosť spočívajúcu v príkaze zaplatiť spôsobenú škodu.

Poškodená B. H. uplatnila nárok na náhradu škody za odcudzenú finančnú hotovosť vo výške 1.585,- eur a za poškodený zámok vo výške 15,- eur. Keďže súd nemal pochybnosti o titule a výške uplatneného nároku na náhradu škody, a to na vzhľadom na výpoveď poškodenej a závery odborného vyjadrenia, zaviazal všetkých obžalovaných povinnosťou zaplatiť spoločne a nerozdielne poškodenej B. H. náhradu škody vo výške 1.600,- eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia.

Obžalovaný Q. P. nemôže napadnúť výrok o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku v obžalobe.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.